

WAGARY

Wagary, czyli „nieuzasadnione opuszczanie zajęć szkolnych”, ta bardzo częsta przyczyna szkolnych porażek, są bardzo niebezpieczne dla kariery ucznia. Jeśli dziecko zaczyna znajdować w nich przyjemność, warto zrobić wszystko, żeby to zmienić. Uda się wtedy, poznać przyczyny braku zainteresowania szkołą, kiedy rodzice i nauczyciele zachowają spokój, zdrowy rozsądek. W bardzo wielu krajach pojęcie wagarów nie dość, że w ogóle nie jest znane, to jeszcze uczniowie w żaden sposób nie potrafią zrozumieć, czemu coś tak niezwykłego miało by służyć.

Dla człowieka w wieku szkolnym potrzeba bycia wśród rówieśników i potrzeba dowiadywania się nowych rzeczy są niewiele mniej istotne niż potrzeby biologiczne. Jeżeli dziecka w drodze do szkoły nie zatrzymuje jakieś uzależnienie (od narkotyków, komputera, telewizora itp.), to najczęściej oznacza, że zatrzymał je strach przed kolejną porażką (złym stopniem, spotkaniem z agresywnymi kolegami, poniżeniem przez nauczyciela). Musi to być strach większy, niż strach przed tym, co nastąpi, kiedy wszystko się wyda, czyli naprawdę potężny strach. Nieco inaczej wygląda to wtedy, kiedy dziecko decyduje się na pójście na wagary w większej grupie. Bywa, że głównym powodem, który przeważa wtedy na szali, jest obawa przed wykluczeniem z grupy rówieśników, na której bardzo mu zależy. Głównym, ale bardzo rzadko jedynym.

Kontrola uczęszczania do szkoły

Obowiązek zapewnienia regularnego uczęszczania dziecka na zajęcia szkolne spoczywa przede wszystkim na rodzicach dziecka podlegającego obowiązkowi szkolnemu. (art. 18 pkt. 2). Jednak aby rodzice mogli efektywnie ten obowiązek wypełniać muszą mieć wiedzę o frekwencji dziecka w szkole. Jeżeli zatem dziecko nie uczęszcza regularnie do szkoły i nie przedstawia wiarygodnego usprawiedliwienia tej nieobecności, dyrektor szkoły, uprawniony nauczyciel albo wychowawca powinien niezwłocznie skontaktować się z rodzicami ucznia w celu wyjaśnienia przyczyn absencji w szkole, bowiem zgodnie z art. 19 ust. 1 Dyrektorzy publicznych szkół podstawowych i gimnazjów kontrolują spełnianie obowiązku szkolnego przez dzieci zamieszkujące w obwodach tych szkół. Ponadto z racji sprawowanej funkcji dyrektorzy sprawują opiekę nad uczniami – podobnie, jak inni nauczyciele – w swoich działaniach dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych mają obowiązek kierowania się dobrem uczniów, troską o ich zdrowie, postawę moralną i obywatelską.

Pomoc psychologiczno-pedagogiczna

Dyrektorzy szkół są również odpowiedzialni za zorganizowanie pomocy psychologiczno - pedagogicznej. (§15 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach). Pomoc ta skierowana jest do uczniów, ich rodziców i nauczycieli. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna polega na rozpoznawaniu przyczyn trudności w nauce i niepowodzeń szkolnych, wspieraniu rodziców i nauczycieli w rozwiązywaniu problemów wychowawczych, podejmowaniu działań mediacyjnych i interwencyjnych w sytuacjach kryzysowych. (§ 2 ust. 1 pkt 3, 12, 14). Gdy absencja ucznia są na tyle częsta, że zaczyna stanowić problem, któremu ani sama szkoła (nauczyciele, dyrektor), ani rodzice nie są w stanie zaradzić, konieczne staje się podjęcie wspólnych działań. Mogą one przybrać formę właśnie opisanej pomocy psychologiczno – pedagogicznej, która pomoże dotrzeć do źródeł problemu i określić jego przyczynę oraz wybrać najskuteczniejsze metody zaradcze.